

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky ve věci

žalobci: **Dostihový spolek a.s.**, IČ: 48155110
sídlem Pražská 607, Zelené předměstí, 530 02 Pardubice
zastoupený Mgr. Lukášem Kulhánkem, advokátem
sídlem Dlouhá 101/13, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2017, č. j. 25950/17/5200-11433-702690

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2017, č. j. 25950/17/5200-11433-702690 **se zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce Mgr. Lukáše Kulhánka, advokáta, náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu ve výroku tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí vydanému Finančním úřadem pro Pardubický kraj, č. j. 57024/17/2801-50525-607304 ze dne 18. 1. 2017, kterým byl žalobci sdělen předpis úroku z prodlení na dani z příjmu právnických osob (dále také jen jako „DPPO“) za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 ve výši 262 017 Kč. Žalobce navrhl soudu přerušit řízení do skončení řízení ve věci u nadepsaného krajského soudu vedeného pod sp. zn. 52 Af 6/2017. Jelikož se jedná o skutkově propojené věci, soud usnesením ze dne 26. 9. 2017 řízení dle návrhu přerušil. Pod výrokem I tohoto rozsudku pak soud rozhodl, že se v řízení pokračuje dle § 48 odst. 6, jelikož odpadl důvod, pro který bylo řízení přerušeno.
2. Žalobce svou žalobou brojí proti rozhodnutí o předsedání úroků z doměřené DPPO za rok 2010, jenž je u zdejšího soudu věcně přezkoumávána v řízení pod sp. zn. 52 Af 6/2017, žalobce tak v rámci žalobních bodů fakticky brojí proti onomu doměření daně jako takovému, tudíž jsou žalobní body a skutková strana věci totožné s těmi v řízení pod sp. zn. 52 Af 6/2017.
3. Žalobce žalovanému vytýká, že ve svém rozhodnutí o odvolání proti doměření DPPO 2010 fakticky potvrdil postup správce daně (Finanční úřad pro Pardubický kraj), kdy tento vydal rozhodnutí na základě neúplných zjištění a nahradil odůvodnění rozhodnutí zprávou o daňové kontrole, která nebyla důvodně žalobcem podepsána, čímž správce daně nesprávně aplikoval § 88 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Správní orgán prvního stupně také nesprávně aplikoval § 147 odst. 4 daňového řádu, když ve svém rozhodnutí ani neodkázal na části zprávy o daňové kontrole, čímž vznikla žalobci povinnost zbytečně a zdlouhavě dohledávat odůvodnění rozhodnutí správce daně.
4. Jako další pochybení žalobce uvádí, že správce daně i navzdory návrhu na doplnění dokazování tyto důkazy neprovedl, a ani v rozhodnutí žalovaného nejsou jasné důvody, proč tak učinil. Žalobce předně vytýká neprovedení výslechu jím navrhovaných svědků a neprovedení listinných důkazů.
5. Žalobce také namítá, že správce daně a následně též žalovaný nesprávně zjistili skutkový stav, když svá tvrzení dokládají důkazy, které nemohou potvrzovat tvrzené skutečnosti („Podklad pro tisk vstupenek“) a zároveň ignorují jiné důkazy svědčící ve prospěch žalobce.
6. Za nesprávné považuje žalobce stanovení daně dle pomůcek, kdy toto stanovení není uvedeno ani ve výrokové části. Daň tak byla stanovena na základě virtuálních výnosů, nikoliv reálných. Žalovaný a správce daně pochybili, když nezohlednili do základu daně náklady žalobce a zároveň nezohlednili doměřené DPH za rok 2010 a 2011.
7. Ve věci byly zjištěny tyto rozhodné okolnosti. Dne 26. 8. 2013 byla u žalobce zahájena daňová kontrola mimo jiné na DPPO za zdaňovací období leden až prosinec roku 2010 a leden až prosinec roku 2011 (protokol č. j. 1210018/13/2809-05402-609037). Dne 11. 3. 2015 byl žalobce seznámen s výsledky kontrolního zjištění týkajícími se jednotlivých zdaňovacích období. Dne 20. 5. 2015 byla v rámci ústního jednání projednána zpráva o daňové kontrole č. j. 875371/15/2809-60563-609037, která nebyla zástupcem žalobce

podepsána z důvodu uvedených v protokolu č. j. 953517/15/2809-60563-609037. Žalobce odmítl zprávu podepsat, jelikož správce daně neprovedl jím navrhované důkazy a opírá se o irelevantní důkazy, přičemž také nesouhlasil se způsobem zjištění počtu a ceny vstupenek. Správce daně však dospěl k závěru, že odvolatel odepřel podpis předmětné zprávy o daňové kontrole bez dostatečného důvodu, protože v souladu s § 88 odst. 6 daňového řádu okamžikem bezdůvodného odepření podpisu nastaly účinky projednání, oznámení zprávy o daňové kontrole a došlo tak k ukončení daňové kontroly. Na základě takto ukončené daňové kontroly vydal správce daně platební výměr na doměřenou daň a s tím spojený platební výměr na zde projednávané úroky z prodlení dle § 63 zákona č. 337/1992 Sb., zákon o správě daní a poplatků, účinného do 31. 12. 2009 (dále jen „ZSDP“).

8. Krajský soud posoudil věc následovně. Předně je třeba připomenout, že zde projednávané úroky z prodlení byly vyměřeny na základě doměřené DPPO žalobce za rok 2010 na základě zprávy o daňové kontrole č. j. 875371/15/2809-60563-609037 ze dne 26. 5. 2015. Rozhodnutí žalovaného o doměřené DPPO bylo přezkoumáváno nadepsaným krajským soudem v řízení pod sp. zn. 52 Af 6/2017, přičemž v tomto řízení bylo rozhodnuto, že žalované rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 9. 12. 2016, č. j. 54922/16/5200-11434-711322 bylo zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Soud v rozsudku ve věci sp. zn. 52 Af 6/2017 správci daně a posléze žalovanému vyčetl nesprávný postup ve věci neuznaných výdajů žalobce vynaložených na nákup věcných cen pro vítěze dostihových závodů a sportovních akcí v roce 2010 od společnosti EQUIMONARCH a EQUISPORT v celkové částce 251 738 Kč. Soud posoudil jako nezákonný postup správce daně neprovedení svědecké výpovědi paní K. M., která měla evidenci věcných cen na starosti, když správce daně posoudil toto navrhované svědectví jako nadbytečné s tím, že žalobce stejně nepředložil evidenci cen a je nepravděpodobné, že by si paní M. pamatovala konkrétně rozhodné skutečnosti s ohledem na časový odstup. Správce daně také nesprávně vyhodnotil použitelnost předkládané fotodokumentace věcných cen a vycházel tak při svém hodnocení pouze z absence evidence věcných cen. Takové hodnocení soud posoudil jako nezákonné, neboť neodpovídalo skutkovému stavu věci, jehož objasnění vyžaduje zásadní doplnění, přičemž v podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění pravomocného rozsudku zdejšího soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 52 Af 6/2017-177, které je oběma stranám známo, neboť byli účastníky soudního sporu, zejména:

„50. ...Žalobcem navrhovaný výslech p. M. je logickým návrhem, když právě tato osoba měla na starosti předávání věcných cen při dostizích a sportovních akcích. Automatický soud správce daně, že by s ohledem na časovou prodlevu mezi výpovědí a předáváním dotčených cen nebyla výpověď schopná objasnit skutkový stav, není na místě, když správce daně sám přihlížel k vyjádření p. Ing. K. podanému s obdobnou časovou prodlevou (i když skutečnosti ve vyjádření správce daně neosvědčil jako dostačující). Spojitost navrhované svědkyně s projednávanou věcí žalobce prokázal i s tvrzením, jaké skutečnosti by mohla ve věci přinést. Předběžné hodnocení správce daně, zda si svědek může či nemůže něco s přesností pamatovat je zcela nesprávná. Jak v obdobné věci konstatoval Nejvyšší správní soud: „Se stěžovatelkou je třeba souhlasit v tom, že hodnotit důkazy lze logicky až poté, co byly provedeny. Odkazy žalovaného na zásadu volného hodnocení důkazů v té části rozhodnutí, v níž zdůvodňoval, proč neprovedl výsledky všech stěžovatelkou navržených svědků, stejně jako úvahy finančního úřadu o ekonomické závislosti navržených svědků na stěžovatelce a jejich nedůvěryhodnosti lze proto považovat za poněkud

nešťastné a především nesprávné“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2017, sp. zn. 6 AfS 237/2017 – 23) Dle názoru soudu zde není vůbec na místě hodnotit možnou konkrétnost či přesnost svědecké výpovědi (stejně jako její důvěryhodnost, viz názor NSS) ještě před tím, než daňové orgány takovou svědeckou výpověď vůbec provedou. Soud se tak nemůže ztotožnit se závěrem správce daně a poté žalovaného, kdy se rozhodli neprovést výslech p. M., zvláště pokud byla jako svědek označena a žalobce navržena jako kompetentnější osoba v dané věci.“

„51. Dále soud nesouhlasí s názorem, že navržená a poté i předložená fotodokumentace z předávání dotčených cen je pro prokázání skutkového stavu nedůvodná. Správcem daně zmiňovaný rozpor mezi daty uvedenými na fotografiích a na daňovém dokladu může být výsledkem chybného datování, jak upozorňuje žalobce, a nelze jej brát automaticky bez dalšího jako směrodatný, zvláště když ověření správnosti údaje dle názoru soudu není procesně i fakticky složité. Daňové orgány při daňovém řízení pravidelně využívají výzev vůči třetím osobám ke zjištění rozhodných skutečností, dle názoru soudu by takový postup byl na místě i v případě předložené fotodokumentace. Dle názoru soudu právě fotodokumentace ve spojení s výpovědí kompetentní osoby může skutkový stav osvětlit tak, aby o něm nebyly pochyby, ať už svědčí ve prospěch žalobce či nikoliv.

55. Soud tedy po přezkumu napadeného rozhodnutí konstatuje, že žaloba je důvodná a soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 b) s.ř.s. zrušuje pro vady řízení bez nařízení jednání a věc vrací žalovanému k novému projednání. Soud spatřuje naplnění podmínky § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. v již zmiňovaném neprovedení navrhovaných důkazů, přičemž má soud za to, že právě z těchto důvodů vyžaduje skutkový stav zásadní doplnění. Žalovaný tak v novém projednání znovu posoudí provedení žalobcem navržených důkazů, přičemž žalovaný zohlední názor zdejšího soudu.“

9. Soud se ztotožňuje s tvrzením žalovaného uvedeným na str. 7 žalovaného rozhodnutí, že *„V rámci vyřízení odvolání proti platebnímu výměru na úrok lze přezkoumávat pouze naplnění podmínek k uplatnění úroku a způsobu jeho výpočtu, nelze však již přezkoumat zákonnost úročené pravomocné doměřené daně.“* Nicméně soud konstatuje, že úrok z prodlení má k doměřené dani vztah striktně akcesorický, tudíž musí úrok z prodlení sdílet osud s jistinou, ze které je vyměřený. Žalovaný správně uvádí, že odvolací námitky (v jádru shodné s žalobními body) směřují proti jinému rozhodnutí, které nebylo v odvolání napadeno, soud však musí dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při svém rozhodnutí vycházet ze skutkového a právního stavu, který byl v době, kdy rozhodoval správní orgán. S odkazem na shora uvedený rozsudek 52 Af 6/2017 – 177 soud konstatuje, že neobstál právě onen skutkový stav, na základě kterého byla doměřena DPPO, nebylo tedy možno vydat platební výměr na doměřenou daň tak, jak ji správce daně vyměřil, a nebylo tudíž ani možno vydat platební výměr na úrok z prodlení. Jak vyplynulo z uvedeného rozsudku, skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění dokazování. Právě tato akcesorita dluhu a úroku zapříčinila, že zde žalované rozhodnutí nemohlo obstát. V případě, že by zdejší soud žalobu zamítl, vznikla by absurdní situace, kdy by měl správce daně soudem potvrzený exekuční titul na úrok z prodlení, aniž by disponoval exekučním titulem na samotný dluh. Soud tedy po přezkumu napadeného rozhodnutí uzavřel, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí proto dle § 76 odst. 1 b) s.ř.s. zrušil pro vady řízení bez nařízení jednání a věc vrátil žalovanému dalšímu řízení.

10. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Žalobci tak krajský soud přiznal náklady právního zastoupení a soudní poplatek. Při stanovení výše náhrady právního zastoupení postupoval krajský soud dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, (dále jen „vyhl. č. 177/1996 Sb.“) a přiznal úspěšnému žalobci proti žalovanému tyto náklady:

- odměna advokáta za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba /§11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč);
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta za 2 úkony právní služby po 300 Kč ve výši 600 Kč (převzetí a příprava zastoupení /§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb./).
- navýšení 21% DPH podle § 57 odst. 2 s.ř.s., tj. 1 428 Kč.

Dále krajský soud přiznal žalobci právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. **Celkové náklady řízení**, které je žalovaný povinen uhradit žalobci, tak činí **11 228 Kč**. Platební místo bylo určeno v souladu s ust. § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s ust. § 64 s.ř.s. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena v souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 64 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice dne 28. června 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu